

1. Úr Is - ten, né - ked zeng az é - nek,
Ím té - ged di - csér szí - vem, aj - kam,

Mert nin - csen sen - ki hoz - zád fog - ha - tó;
És Lel - ked ál - tal száll fel há - la - szóm.

Ó! azt add ten - nem Jé - zus ne - vé -

ben, Mi né - ked ked - ves, U - ram, Is - te - nem!

2. Ó! Atyám, vonjál szent Fiadhoz, / Hogy ő meg engem hozzád vezessen; / Ó! éljen bennem áldott Lelked, / És urald szívem, lelkem, értelmem. / Te égi békéd hadd érezzem át, / És zengjek néked dics-alleluját!

3. Ím ezt az áldást kérem tőled, / S én néked adom szívem, életem; / És igazságban, lélekben száll / Ó! Uram, hozzád imám, énekem; / A Lelked által emelj fel, Atyám, / És dicsóit majd szívem és a szám!

4. A Lélek esd majd értem hozzád, / S kimondhatatlan fohászokat mond; / Ó tanít hittel kérni tőled, / És biztosít, hogy gyermeked vagyok; / Mert országodnak üdve vár reám, / Ezért kiáltom: Édes jó Atyám!

5. Ha bizó hittel szól az ajkam, / És Lelked által hozzád fordulok, / Te szíved szánó irgalmával / A könyörgésemet meghallgatod; / Ha imám szárnyán szívem hozzád száll, / Meghallgatásra, békére talál.

6. A kérés, melyre Lelked tanít, / Az kedved szerint való imádság, / És tudom, Fiad szent nevében / Te meghallgatod azt, örök jóság. / Én kegyelmedből kapok kegyelmet, / Mert Fiad által lettem gyermeked.

7. Mily jó azt tudnom, áldott Isten, / Hogy velem vagy, és Lelked vigasztal; / Mert érzem azt, hogy jó vagy hozzám, / És soha nem késel a válasszal. / Sőt kérésemnél többet adsz nekem, / Mert jóságodnak árja végtelen.

8. Mily jó, hogy ott van Isten jobbján / Hű Megváltóm és örök szószólóm; / Mert igen s ámen minden benne, / Mit hitben mond el hő imádságom. / Ím zengjen, Uram, néked dicsőség, / Hisz tőled jó az örök üdvösség!

Crassellius Bartholomäus, 1695. (1677—1724.)